

5 pCt., Staten skal tilsthyde til Embedsmændenes Selvpensionering og udbetale i Pension til 24 Embedsmænd. Der maa altsaa tages Mære fra, idet vi uden Tvivl faae et stort og kostbart Toldpersonale til at optræbe denne Skat. For mig staaer det desuden klart, at det vil gaa hos os, ligesom det er gaaet i alle de andre Lande, jeg har haft Leilighed til at følge, at, saar man først en Skat paa de dyrere og alkoholholdige Vhsorter og indfører en kostbar Kontrol til Opdrævnningen, saa ender det med, at efterhaanden alle Vhsorter ville blive beskattede. Erfaringen viser det, og jeg kunde nævne forskjellige Lande, hvor man først har beskattet visse Vhsorter, men efterhaanden er naaet til at beskatte alt Vh. Nu siger man, at det er Synd for den fattige Arbejder, at han skal betale sin Snaps saa dyrt. Jeg tror imidlertid ikke, at den vil blive synderlig dyrere, end den nu er. Arbejderne kjøber en Flaske Brændevin, og det Beløb, han maa give for den, tror jeg ikke vil blive væsentlig forandret, selv om vi gaa op til den Beskatning, som er foreslaaet i det foreliggende Lovforslag, thi man maa ikke glemme, at nu for Tiden efter den Beskatningsmaade, som vi nu have, er der visse Brænderier, for hvem det er nødvendigt, for at kunne konkurrere med andre og for at betale Driften, at holde Brændevinen i en vis Pris, saa at de kunne betale sig; deraf følger, at de andre veldrebnede ogsaa kunne Priserne holde oppe; men faae vien Produktbeskatning, vil der jo blive en større og ligelig Konfurrence, der mulig fører til nogen Nedsættelse i Prisen. Men selv om Arbejderen kommer til at betale 2 Dre mere for sin Flaske Brændevin, anser jeg det ikke for et Onde. Jeg kan altsaa godt gaa med til en Forhøielse af Brændevinskatten eller rettere sagt gaa til det Beløb, som har været de gjældende Loves Mening, naar vi derved kunne undgaa en Vhstat. Overfor denne kommer tillige den Betragtning, at man i tidligere Dage søgte at komme bort fra Accisen, inden lægger en Skat paa Forædling af den landstede Produkter, medens man nu søger at komme tilbage dertil, og det er jeg imod. Jeg tror ikke, at vi skulle gaa videre paa den Vej, om end det mulig kan være nødvendigt for Sukkerrovens Vedkommende og for Kornet til Brændevinen, og jeg kan vel indrømme, at det Andet er et udmærket Skatteobjekt, men jeg tror, som sagt, ikke, at vi skulle gaa videre i Retning af at søge tilbage til den gamle Accise. Dersom vi nu ændrede Lovforslaget i den af mig antydede Retning og efter de Udtalelser, der ere fremkomne her i Thinget fra Be-

derne, maa man kaste et Blik paa de Positioner eller rettere sagt de Artikler, der for Fremtiden væsentlig ville komme til at bære vor Told- og Accisebeskatning, og man vil da strax se, at disse Artikler nærmest ville blive Sukker, Manufakturvarer og, dersom Folkethingets Tanke gaar igjennem med Hensyn til Vh, saa ogsaa Vh, Brændevin og Tobak. Nu maa man jo reise det Spørgsmaal, om det ogsaa er rigtigt af os, dersom vi ikke samtidig kunne faae en Lettelse i Afgifterne ved Siden af, da at kaste Toldbestatningen og Accisebeskatningen over paa disse Artikler. Jeg tror nu ikke, det gaar an, saaledes at kaste hele Tolden og Accisen der over paa, medmindre til Gjengjæld vor økonomiske Fremgang kunde udvikle sig saaledes, at dette paa andre Maader kunde oprettes; det tror jeg imidlertid ikke, den kan, og derfor tror jeg, at det er berettiget fra Folkethingets Side at fordrø, at der maa finde en Nedsættelse Sted paa andre Artikler, uden at man derfor forlanger Kompensation, s. Ex. ved Vhskatten. Jeg tror, at de 4 Positioner kunne blive Noe for den fattige Befolkning. Dersom nu disse Forslag om Manufakturvarer, Sukker, Brændevin, Tobak og Vh desuagtet blive vedtagne i den Skikkelse, som man nærmest maa antage efter de Udtalelser, der ere faldne her i Thinget, vil det føre til, at disse Artikler indbringe ca. 18 Mill. Kroner. Nu maa man jo spørge sig selv: Ville disse Afgifter ogsaa ramme efter Evne, efter Velhavendehed. Det tror jeg dog vistnok, Ingen kan sige. Manufakturvarer ere jo nemlig fornødne her i vore nordiske Lande, man maa jo have Noget at klæde sig i, man kan ikke gaa i den paradisiske Tilstand, som man maaste kan i andre Lande. Det Samme er Tilfældet med Sukker; jeg tror, at man vanskeligt vil kunne undvære Sukker, og den fattige Befolkning meget mindre end de høiere Stillede, og det Samme gjælder forresten ogsaa om Vh og Brændevin; thi er der Noget, der kan afkaste disse Skatter, saa er det de Rige. Jeg har tidt hørt udtale her i Thinget af et æret Medlem, som jeg ikke ser er tilstede, nemlig det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd), der pleier at udtale sig i den Retning, at disse indirekte Skatter ere udmærkede Skatter, fordi det beror paa Folk selv, om de ville statte eller ikke. Vil han sige det, saa vil jeg dertil svare, at det var Noget af det mest Forkastelige, om Befolkningen saaledes kunde kaste Skatterne af sig. Men det skal nok vise sig, at Befolkningen ikke kan kaste disse Skatter af sig. Det vilde være et forkasteligt Princip, naar man kunde sige, at Befolkningen kunde kaste en Skat af sig,